

Nationella nätverket för samordningsförbund, NNS

Till regeringen

Skrivelse angående statens samverkansmedel och behovet av att säkerställa en långsiktig finansiering av fyrpartssamverkan genom samordningsförbund

Nationella nätverket för samordningsförbund, NNS, anser att det saknas en tydlig viljeinriktning från regeringens sida när det gäller hur samverkan inom rehabiliteringsområdet ska bedrivas, samt hur fördelningen av samverkansmedel ska ske mellan olika samverkansformer.

Detta är oroväckande då utanförskapet i samhället ökar, vilket i sin tur ökar behovet av samverkan mellan myndigheterna och att erforderliga resurser ställs till förfogande för detta. Beträffande resurserna för samverkan konstaterar vi att utvecklingen gått i motsatt riktning. Medlen för samverkan har minskat. År 2004 avsattes 1 800 mkr, medan endast 810 mkr avsattes 2010. Det är en minskning med 55 procent.

Tilldelning av samverkansmedel

Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, de lokala hälso- och sjukvårdsmyndigheterna och i många fall även kommuner och arbetsgivare har i uppdrag att bedriva insatser i samverkan för att få fler personer att återgå till arbete. För detta ändamål får, sedan 2003, högst 5 procent av de budgeterade utgifterna för sjukpenning användas.

Samtidigt som de särskilt avsatta medlen minskat, har efterfrågan på samverkan i själva verket ökat. Från införandet av den permanenta lagstiftningen 2003 har antalet samordningsförbund ökat från fyra till 83. Just nu har 181 kommuner samordningsförbund. Vidare kan konstateras att ett stort antal kommuner är på väg att införa samordningsförbund eller gå in i befintliga förbund. Ett faktum som innebär att allt fler samordningsförbund ska dela allt mindre pengar. Vi kan konstatera att behovet av samverkansmedel överstigit dessa 5 procent.

Vi noterar att staten därmed begränsar utvecklingen av en samverkan som stöds lokalt av kommuner och landsting, och att den nuvarande tilldelningen inte har någon koppling till behovet av samverkansinsatser.

Fyrpartssamverkan har sin grund i lagstiftningen. Lagstiftningen gör det möjligt för alla delar av Sverige att inrätta samordningsförbund. Medelstildelningen, 250 mkr till den Finansiella samordningen, räcker inte till för detta.

Av detta skäl anser NNS att det är angeläget med en fördjupad bedömning av det faktiska samverkansbehovet. Vi anser också att en analys saknas inför beräkningen av samverkansbehovet.

Fördelning av samverkansmedel mellan olika samverkansformer

De medel som tilldelades för samverkan 2010, 810 mkr, fördelades mellan tre olika samverkansformer:

- Nationell handlingsplanssamverkan mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen, eller det som också kallas för "Förnyad arbetslivsinriktad rehabilitering, organisation och samordning (FAROS), 460 mkr.
- Tvåpartssamverkan med finansiell samordning mellan socialförsäkringen (Försäkringskassan) och hälso- och sjukvården, 100 mkr.
- Fyrpartssamverkan genom samordningsförbund, enligt lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser mellan Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, hälso- och sjukvården samt kommuner, 250 mkr

Samverkansmedel med i stort sett samma målgrupp sprids därmed till flera olika insatser, som till stora delar kan inrymma samma aktiviteter. NNS konstaterar att de aktiviteter som bedrivs inom ramen för såväl handlingsplanssamverkan mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen som tvåpartssamverkan kan inrymmas i fyrpartssamverkan genom samordningsförbund – åtminstone på längre sikt. Fyrpartssamverkan är ännu inte rikstäckande, men vi vill betona att finansiell samordning med stöd av lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser ger goda förutsättningar för styrning av samordnade resurser utifrån lokala förutsättningar och behov.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår NNS

- att det görs en bedömning av hur stort det verkliga behovet av Finansiell samordning är, och att detta behov ligger till grund för beräkningen av kommande års tilldelning av samverkansmedel
- att det sker en översyn av hur samverkansmedlen fördelas mellan samverkansformer, och hur samverkan kan samordnas för att få en bättre anpassning till lokala och regionala behov och förutsättningar
- att en långsiktig finansiering av fyrpartssamverkan genom samordningsförbund säkerställs
- att en riktad strategi utarbetas för att underlätta bildandet av samordningsförbund i alla delar av Sverige

Stockholm 2010-04-22

För Nationella nätverket för samordningsförbund, NNS

Kurt Kvarnström (S)

Ordförande

Södra Dalarnas Samordningsförbund

Marie Litholm (KD)

Vice ordförande

Samordningsförbundet Östra Södertörn